

4. mai

Medlemsblad for Norges Kommunistiske Studentforbund sept. 76

Leder:

INNHOOLD:

Vervekampanje: Fordoble medlemstallet!

Styrk NKS' stilling i studentmassen! s. 8

Plan for forbundets arbeid høsten 1976..... s. 9

NKS' 2. landsmøte skal ikke vedta ny plattform..... s. 11

Sjølkritikk fra Sentralstyrets AU..... s. 12

Kontingentheving fra høsten 76..... s. 13

Bruk partiets studiesirkel!..... s. 14

Debatt:

Studentene er underordna arbeiderklassen..... s. 15

Studentenes kamp for egne krav er viktig!..... s. 16

Studentenes "rettferdige" krav..... s. 16

Bekjemp høyreavviket i synet på studentmassen!..... s. 16

Rettferdig eller urettferdig krig?..... s. 17

Ei forræderisk linje!..... s. 17

Kan vi kjempe sammen med USA?..... s. 18

Front mot begge supermakter!..... s. 18

Har NKS noen kvinnepolitikk? www.akp.no (2024)..... s. 19

VERVEKAMPANJE:

fordoble medlemstallet!

styrk nks' stilling i studentmassen!

Sentralstyret har vedtatt at medlemsverving skal være NKS' hovedoppgave fram til november. Vårt mål er å bygge NKS til å bli en virkelig kommunistisk masseorganisasjon blant studentene, en organisasjon som har styrke nok til å lede det store flertallet av studentmassene i dagskampen og i kampen for revolusjonen, en organisasjon som evner å isolere revisjonistene og de andre borgerlige retningene i studentmassen.

Utgangspunktet vårt for å stille dette som oppgave er at det overveldende flertallet av studentene (ca. 75-80%) er bra folk som det er mulig å vinne som arbeiderklassens allierte i kampen for sosialismen.

Flertallet av studentene tilhører det intellektuelle småborgerskapet og er prega av dette ved manglende evne til fast organisering, individualisme og sterke tendenser til vakling når kampen skjerper seg. Samtidig er det et faktum at studentene er sterkt politisk interessert, at nye ideer gripes raskt, at de lett reagerer med sunt opprør mot undertrykkelse og urettferdighet.

Historia har gang på gang vist oss at studentbevegelsen kan utvikle seg til en betydelig kraft i klassekampen og at den - som Lenin sier - har karakter av å være "revolusjonens stormsvale". Vårt eget streikestøttearbeid,

hvor det f.eks. blei samla inn 40 000 kr til Jøtularbeiderne på en dag på univ. i Oslo i vår og de franske studentenes store opprør i mai -68, et opprør som var gnisten som tente en revolusjonær storm i hele det arbeidende folket, viser dette klart.

Studentene er en betydelig del av ungdommen i Norge. Lenin har lært oss at seieren følger den som har ungdommen på sin side. Dette stiller i et nøtteskall betydninga av at vi styrker vårt arbeid blant studentmassene i dag.

Sosialismens seier i Norge ligger i framtida. Men framtida tilhører dem som er ungdom i dag. Revolusjonen kan bare seire dersom den har støtte fra det arbeidende folkets millionmasser og er leda av arbeiderklassen og dens parti. Erfaringer fra alle sosialistiske revolusjoner viser at den store massen av aktive kiempende under revolusjonen må hentes fra rekkene av unge arbeidere og andre unge arbeidende mennesker.

ÅPEN OPPOSISJON MOT Å PRIORITERE ARBEID BLANT STUDENTENE.

Den linje i synet på studentene som er streket opp her står i skarp motsetning til den praksis og den ideologi som preger NKS' arbeid i dag. Det er en utbredt ide i forbundet at flertallet av studentene er reaksjonære, at de er uviktige i klassekampen og at det derfor ikke er viktig for kommunister å prioritere arbeid blant dem. (Se f. eks. innleggene til kameratene R og Å om interessekampen i dette nr. av 4. mai. De representerer begge denne ideen - på hver sin måte).

Denne ideologien stiller seg hindrende i veien for alt vårt arbeid og gjør det særskilt helt umulig å korrigere de store avvika på masselinja. Det er en åpent revisjonistisk ide som har fått utvikle seg under direkte press fra SV og KUL. Begge disse gruppene har som erklært politikk at studentene som studenter er reaksjonære ut fra sin klassemessige stilling og at det bare er enkeltstudenter som "bryter med sin klasse" som kan spille en progressiv rolle.

I vervingsarbeidet vårt har denne ideologien slått ut i en politikk om at det ikke er viktig å verve medlemmer for å styrke å bygge ut NKS og dermed det kommunistiske arbeidet blant studentene, men at den eneste grunnen til at vi skal verve studenter er for å "styrke AKP". Dette uttrykker en grunnleggende forakt for studentmassene fra vår side og det stiller seg direkte hindrende i veien for et bredt massearbeid og vervingsarbeid blant studentflertallet.

LEDELSEN HAR GÅTT I SPISEN FOR DENNE REVISJONISTISKE IDEOLOGIEN

Det revisjonistiske synet på studentene har fått utvikle seg fritt i NKS ved at det har vært kjørt ut som en linje fra Sentralstyret. Særlig skarpt kom denne linje til uttrykk i vervekampanja høsten '75, der studentmassenes og NKS betydning i klassekampen ikke blei nevnt.

Sjøl om ikke avviket har kommet like skarpt til uttrykk i skriv fra ledelsen siden, er det ikke blitt kritisert og tatt et skikkelig oppgjør med. Den feilaktige ideologien har derfor fått lov til å leve videre både blant medlemmene og i ledelsen.

Sentralstyret gjør sjølkritikk for dette alvorlige revisjonistiske avviket og oppfordrer alle medlemmer til skarpt å kritisere alle uttrykk for den feilaktige ideol-

ogien oss seg selv og andre kamerater. Vi anser et skarpt ideologisk oppgjør om synet på studentmassene som en forutsetning for å drive et bredt og skikkelig vervingsarbeid.

FORDOBLE MEDLEMSTALLET!

Opgava er å fordoble medlemstallet i NKS i løpet av året. Det er en dristig målsetting og når vi oppfyller den vil NKS være den uten sammenlikning største og sterkeste partipolitiske ungdomsorganisasjonen på de høyere lærerstedene.

Vi vil da bli et virkelig tjenelig redskap i studentmassens kamp og i hele det arbeidende folkets kamp. Under AKP(m-l)s ledelse vil vi bli i stand til å reise de breie lag av studentene til kamp for sine daglige interesser og fylke et stadig større antall studenter fast rundt partiets politikk. Vi vil på en kvalitativt annen måte enn nå bli i stand til å avsløre revisjonistenes falske spill for å føre studentkampen på avveier.

Det vil kreve hard kamp og stor innsats fra første stund, men vi er i stand til å klare denne oppgava og vi skal klare den.

GÅ BREIT UT.

Skal vi klare å nå målsetninga er det som nevnt en forutsetning at vi kvitter oss med alle reaksjonære ideer om studentmassen. Men dette er selvsagt ikke tilstrekkelig.

Vi må vise i praksis at det ideologiske avviket er korrigert ved å gå breitt ut i studentmassen, diskutere med nye folk og rekruttere dem til sirkler eller direkte til forbundet.

Samtidig må vi ta spesielt grep om å diskutere med de uorganiserte folk vi allerede har kontakt med, de som har gått på sirkel, som har stått på 1. mai og/eller 21. august lister, som er aktivister i fronter osv. Disse folk må vi ubetinga oppsøke straks, tilby dem medlemskap og invitere dem til særskilte vervemøter.

Det store flertallet av de uorganiserte kameratene vi på denne måten kommer i kontakt med vil ha motsigelser til å melde seg inn. Det er vår oppgave å ta opp disse motsigelsene, føre kamp mot feilaktige ideer og oppklare missforståelser. Bare på den måten kan vi hjelpe disse kameratene med å komme videre.

HVILKE METODER SKAL VI BRUKE ?

Det som må gjennomgås denne verve-kampanja og all vårt arbeid forøvrig er masselinja. Vi må ut å diskutere med et stort antall folk, gjennom diskusjonen få grep om deres motsetninger, deres ideer om NKS, om organisering osv. Vi må sammenfatte og systematisere disse ideene og gå ut til massene igjen, føre kamp mot de borgerlige ideene, videreutvikle de riktige ideene til massene gjennom diskusjoner.

Med masselinja som rettesnor må vi utvikle mer spesifikke metoder:

STANDS.

Det er helt nødvendig å avholde et stort antall verve-stands. Dvs. stands som er spesielt målretta mot verving, med røde flagg, veggaviser som oppfordrer folk til å melde seg inn, lister hvor folk kan tegne seg til sirkler osv. Men framfor alt: Et størst mulig antall organiserte kamerater som offensivt går på folk for å diskutere medlemskap.

VERVEMØTER.

Hovedmetoden for verving til NKS er direkte verving. Dvs. at vi ikke stiller krav til at uorganiserte skal ha gått gjennom sirkler e.l. før de kan bli medlem. En god metode er derfor å innkalle et lite antall (2-5) til møter som direkte skal ta opp organisering, gå gjennom pliktene til medlemmene osv. Det bør være minst en erfaren og en uerfaren NKSev. tilstede på slike møter.

SIRKLER.

Studiesirklene har til nå vært hovedkilden for verving til NKS. Fortsatt vil en omfattende sirkelvirkning være en viktig del

av det samlede vervearbeidet vårt. Det er derfor en særskilt oppgave å rekruttere breitt til sirklene helt fra begynnelsen av semesteret. Det må understrekes at spørsmålet om medlemskap skal tas opp og diskuteres med hver sirkeldeltaker fra begynnelsen av sirkelen.

DØRBESØK.

For å komme i kontakt med et stort antall folk er det nødvendig å gå offensivt og systematisk til verks. Dørbesøk hos med-studenter, særlig på studentbyene, har tidligere vist seg som en meget god metode. Folk har bedre tid til å diskutere når de er hjemme og det gir oss bedre anledning til å gå grundig inn på motsetningene. Ta med Klassekampen eller Hva Må Gjøres.

ÅPNE MØTER.

Alle laga bør arrangere minst ett åpent propagandamøte for NKS i løpet av semesteret. Et slikt møte må ta opp hva NKS driver med, hva som er vårt mål, demokratisk sentralismen osv. I tillegg kan det sjøl-sagt tas opp spesielt viktige emner som studentmassen er spesielt opptatt av, f. eks. Kinas utenrikspolitikk. Det som må understrekes er at det må mobiliseres skikkelig til slike møter og at kamerater skal gå rundt med vervelister til sirkler.

(Denne artikkelen er skrevet av en kamerat på oppdrag fra NKS/AU. Den er ikke lest og godkjent av AU og det kan være deler i den som AU ikke står inne for).

NB: Vi henviser kameratene til artikkelen om høstplanen der enkelte andre trekk ved vervingsoppgava blir behandlet.

arbeiderne merket viktigheten av å ha studentmassen på sin side.

plan for forbundets arbeid høsten 1976.

1) Planen er et direktiv

Planen Sentralstyret setter opp for forbundets arbeid er ikke noe hvilket som helst dokument. Det er et direktiv som alle organisasjonsledd og medlemmer plikter å sette ut i livet. Planen må studeres nøye av alle medlemmer. Dersom noen er uenige i planens disposisjoner, plikter de å reise kritikk overfor Sentralstyret. Men de plikter også å lojalt gjennomføre planen inntil eventuell dispensasjon er innhentet

fra Sentralstyret. Det er helt utillatelig at noen uten videre setter planen til side.

Sentralstyret har ikke hatt noe fast grep om planlegginga i forbundet, noe som har skada arbeidet. Vi mener denne planen baserer seg på et grundigere arbeid og utgjør et framsteg. Vi oppmuntrer alle medlemmer til å studere den kritisk og fremme kritikk av det arbeidet vi har gjort.

☆☆☆

2) Generell målsetting for høstplanen

Vi har det siste året gjort en del erfaringer i kamp mot det moderne-revisjonistiske avviket i NKS. At vi ennå er kommet kort med korrigeringa skyldes i all hovedsak at NKS-ledelsen ikke har forstått avviket riktig, ikke har evnet riktig å gå i spissen for å bekjempe det og ikke har bestrebet seg på å mobilisere alle medlemmene av forbundet til aktiv kamp mot avviket.

Erfaringene til nå viser klart at flertallet av forbundsmedlemmene er bra og ønsker korrigering. Med støttes av AKPs riktige linje for korrigering vil vi sikkert og visst evne å korrigere avviket også i NKS.

Planen for høstens arbeid skal være et redskap for å korrigere høyreavviket og for å bolsjevisere forbundet. I denne korrigerings stiller Sentralstyret intern konsolidering - ideologisk, politisk og organisatorisk - som det viktigste. Dette betyr ikke at vi skal drive mindre eksternt arbeid. Vi skal tvert om drive mer og bedre eksternt arbeid.

Vi vil understreke at det er like viktig å korrigere såvel den eksterne politiske linja som den interne politiske linja og de ideologiske spørsmåla der det idag fins viktige revisjonistiske avvik. Samtidig er det riktig å slå fast at avvika på ideologi og organ-

isasjon sitter dypere og er vanskeligere og hardere å bekjempe enn avvika i den eksterne politikken.

For å få forbundet på fote igjen som kommunistisk studentforbund, må vi komme igang med korrigeringa på alle tre områdene: eksternt-politisk linje, intern-politisk linje og linje i ideologiske spørsmål. Om vi innskrenker oss til det ene, vil vi huke avgårde på ett bein. Samtidig slår vi fast at avviket fra den kommunistiske masselinja er det viktigste området for avviket fortsatt. Mobiliseringa av massene på basis av partiets og NKS' linje er nøkkelleddet i korrigeringa.

Korrigeringa må utgå fra det interne, fra grundig intern diskusjon og kamp med kritikk og sjølkritikk. Dette er det første og grunnleggende for at forbundet skal konsolideres på ei riktig politisk linje. Det er en forutsetning for å forstå avviket og den riktige linja, uansett i hvilket spørsmål.

Ta f.eks. vervearbeidet i NKS: uten at vi gjennom diskusjon og kamp bekjemper de feilaktige ideene som fører til at det ikke drives verving, og uten at vi organiserer dette arbeidet internt, vil vi aldri kunne sette igang noen kraftig eksternt verving.

Men like nødvendig er det imidlertid at diskusjonene og korrigeringene ikke forblir interne. Uansett hvor mye vi diskuterer verving internt, blir det ingen medlemmer uten at vi aktivt går ut, setter den riktige linja ut i livet gjennom aktivt å kjempe for å vinne nye medlemmer.

Så snart linja er klar må hele forbundet kaste seg ut i eksternt arbeid, mobilisere massene, slåss mot revisjonistene og andre borgere, høste erfaringer. Vi skal drive mer internt arbeid, ikke for å begrense den eksterne innsatsen, men for å styrke oss til å drive mer eksternt arbeid. Det er heller ikke slik at vi skal begynne med internt arbeid for deretter å gå over til eksternt. Begge deler må utvikles parallelt - vi må hele tida diskutere linja internt, sette den ut i livet eksternt og oppsummere erfaringene igjen internt....

☆☆☆

3) Styrk masselinja - bekjemp høyresakterismen !

Masselinja er som nevnt det viktigste området for korrigeringa i NKS. Høstens og vårens erfaringer viser at avviket sitter dypt og har en lang rekke uttrykksformer. Erfaringene viser også at det ikke nytter å korrigere avviket eksternt uten en grundig intern korrigering av den feilaktige ideologien hos kaderen.

Blant feilaktige revisjonistiske ideer om massene vil vi nevne disse: Forakt for studentmassene, se dem som tilbakeleggende, fiendtlige og mindreverdige. Uvilje til å reise studentene til kamp, særlig til dagekamp for sine egne interesser. Uvilje mot å verve nye medlemmer til NKS eller aktivister til fronter.

☆☆☆

4) Høstens oppgaver

A) LANDSMØTEBEVEGELSEN

De to viktigste oppgavene landsmøtet i forbundet skal løse er 1) å drive gjennom en riktig kritikk av feila i forbundet og på alle områder stille forbundet på AKP (m-l)s linje og 2) velge en ny kommunistisk ledelse for forbundet. Dermed blir det altoverskyggende viktige i landsmøtebevegelsen i forbundet å få tatt en kraftig oppvask og opprydding i det moderne-revisjonistiske avviket i forbundet og bruke bevegelsen som et viktig redskap i den interne korrigeringa og konsolideringa av NKS.

Sakterisme, avsondring fra massene, klikkvesen, møtekommunisme og byråkrati istedenfor et aktivt politisk arbeid med massene. Panserpadda, uvilje mot å føre ut partiets og forbundets linje utad. Ikke lytte til massenes meninger, oppsummere dem og legge dem til grunn for arbeidet.

Såvel årets 1. mai-arbeid, sommerleir-diskusjonene (særlig om interessekampen) og arbeidet med 21. august-mobiliseringa, viser at alle disse ideene er ufbredte i forbundet, fra forbundsledelsen til hvert enkelt medlem. Uten at vi tar skarp kamp mot disse ideene, gjennom ideologisk kamp og gjennom aktivt massearbeid, vil vi ikke evne å korrigere høyreavviket i NKS.

For at landsmøtet og landsmøtebevegelsen skal konsentrere seg om de to viktige oppgavene som er nevnt ovenfor, vil Sentralstyret ikke foreslå at landsmøtet vedtar noen ny plattform for NKS eller andre omfattende program-dokument. Beretningsdiskusjoner og nominasjoner til ny forbundsledelse blir dermed hovedbestanddelene i landsmøtebevegelsen.

Beretninga for forbundet skal gi materiale til å vurdere hvordan ledelsen og hele forbundet har løst sine oppgaver i perioden, om oppgavene forrige landsmøtet stilte er løst riktig og om organisasjonen svarer til krava klassekampen stiller.

Den må trekke opp de positive og negative erfaringene fra organisasjonens indre og ytre arbeid. Den må vurdere den aktuelle situasjonen i klassekampen med særlig vekt på situasjonen på lærestedene. Og den må stille de viktigste oppgavene for forbundet i den kommende landsmøtebevegelsen.

Gjennom landsmøtebevegelsen skal vi mobilisere alle medlemmenes krefter til kamp mot avviket gjennom å ta stilling til linja og arbeidet på en hel rekke områder. Derfor er landsmøtediskusjonene svært viktige i forbundets liv og må gjennomføres grundig i alle deler av forbundet.

Landsmøtet vil bli avholdt i løpet av 1. halvår 1977.

B) STUDIENE

Studiene i høst legges opp i samband med landsmøtebevegelsen. Selv om det i løpet av det siste året er skjedd enkelte framganger i studiearbeidet i forbundet, må det fortsatt føres kamp mot to viktige feil: at ikke de mest framskredne kameratene leder studiene og at studiene leses pliktmessig og overflatisk rett før møtet (som pensum før eksamen) og ikke virkelig studeres.

C) MEDLEMSVERVING TIL NKS

NKS er en av partiets to ungdomsorganisasjoner. Vi er et våpen for AKP (m-l) i klassekampen. Vår spesielle oppgave ligger i å kjempe for å vinne flertallet av studentene som allierte for arbeiderklassen i dagskampen og i kampen for den sosialistiske revolusjonen. Vi skal også være et reservoar for partiet - fostre mange kommunister som kan bli medlemmer av partiet under og etter studiet.

Vi veit vi har store oppgaver i klassekampen - at det er grenseløst med ting som skal gjøres. For å evne det må vi lære å anvende masselinja - sette massene utafor forbundet i bevegelse. Men vi trenger også

flere medlemmer - nettopp for å kunne sette enda mer i bevegelse massen. Være egne rekker.

For å fylle oppgava med å være reservoar for partiet er det likeledes nødvendig at NKS får flere medlemmer. For at vi skal kunne bekjempe revisjonismen blant studentmassene effektivt og trekke massene vekk fra de revisjonistiske lederne og over til en revolusjonær kommunistisk politikk, trenger vi også å bli mange flere i forbundet.

Særsilt er medlemsverving alltid viktig i NKS fordi studietida er forholdsvis kort og gjennomtrekken i forbundet nødvendigvis stor. Vi må verve veldig mange hele tida hvis vi skal evne å vokse vesentlig. Erfaringene det siste året viser at det er helt mulig å verve mange fler - bl.a. blant alle dem som slutta opp om 1. mai-politikken vår.

I vervearbeidet er høyresekterismen den desiderte hovedfaren. Progressive som støtter oss på nær sagt alle områder får drive uten at medlemskap diskuteres med dem. Spørsmålet om medlemskap tas nesten aldri opp utenom på studiesirklene, og knapt nok der. Vi forsømmer grovt vår klare oppgave med hele tida å stå på overfor sympatisørene av forbundet om viktigheten av medlemskap. Fordi ikke spørsmålet diskuteres grundig på sirkler er rekrutteringsprosenten fra sirklene meget lav - under 20%!!

Den mest utbredte motsigelsen på medlemskap blant sympatisørene er redselen for å "bli bundet" av organisasjonen. Mange av oss deler denne anarkistiske og individualistiske ideen og "forstår" slike innvendinger lett.

Det er nødvendig at rekruttering slås fast som en særskilt oppgave som krever særskilt arbeid, spesielle diskusjoner om organisasjonens betydning, om ting sympatisørene er særlig i tvil om osv. Vi ønsker at folk skal rekrutteres direkte til forbundet - det skal ikke være en forutsetning at en har gått sirkel.

Alle studenter kan bli medlem av forbundet bare de vil betale kontingent, støtter partiets linje og NKS' linje og NKS sine vedtekter, og overholder disiplinen utad. Alle andre krav til medlemskap er sekteriske og hindrer oss i å organisere bredt. Verving er en oppgave for alle medlemmer og skal drives planmessig i alle sammenhenger der vi kommer i kontakt med massene.

Hvert enkelt lag i forbundet vil bli tildelt mål for rekrutteringsarbeidet i høst.

D) FRONTBYGGING

Det er et stort avvik at flertallet av frontene vi deltar i er små, innadvendte og sektariske "klubber". I virkeligheten sees frontene mange steder på som et redskap for ei vanskelig arbeidsdeling innenfor forbundet - ikke som et redskap til å mobilisere og organisere massene til kamp.

Dette er et uttrykk for avvik fra masselinja i forbundet, og summerer seg i virkeligheten opp til ei linje som er anti-front, ei linje for at kommunistene sjøl må gjøre alt. Dette avviket kommer også til uttrykk ved at mange kamerater som jobber i fronter mener det er "umulig" å oppnå noe uten at hele forbundet påfører arbeidet.

Alle frontene ved lærestedene må verve mange medlemmer, gi ut propaganda og agitasjon, drive studier for å skolere medlemmene og sette i gang aksjoner og kamper som mobiliserer massene.

E) STREIKESTØTTE

I perioder uten viktige streiker i gang skal vi jobbe for å bygge opp permanente komiteer. For å lage slike komiteer må det innføres individuelt medlemskap i alle komiteer, verves uavhengige medlemmer i stort antall, diskutere grunnlaget for fronten og stille komiteene på grunnlaget til de permanente streikestøttekomiteene. Det må etableres faste NKS-traksjoner i alle komiteer. Eksternt må det foregå faste markeringer med stands, løpesedler, innsamlinger til faste fonds osv.

I perioder med viktige streiker rykker streikestøttearbeidet opp som sideordna hovedoppgave for hele forbundet. Laga må ha beredskap og plan for omdisponering av kreftene når denne situasjonen inntreffer, slik at vi kan komme igang med et omfattende støttearbeid raskt, og samtidig ikke nedlegge andre viktige oppgaver i forbundet.

F) INTERESSEKAMPEN

Forbundets interessenkamparbeid preges av alvorlige revisjonistiske avvik som i praksis leder til at det ikke drives interessekamp. Dette er et fullt knøfall for borgerskapets og revisjonistenes angrep på studentenes interessekamp.

To feilaktige ideer er særlig typiske for avviket: ideen om at studentene er verdiløse eller uviktige å vinne som forbunds-felle for arbeiderklassen i dagskampen og kampen for sosialismen - og ideen

om at det er uviktig å ta utgangspunkt i studentenes egen materielle situasjon for å reise dem til kamp for revolusjon og sosialisme. Å ikke drive interessekamp er et avvik både fra prinsippet om å forene dagskampen med sosialismen - og fra den kommunistiske masselinja.

ØKONOMISKE KRAV

Dette er det viktigste området å reise interessekampen på i dag. Undertrykkninga er massiv, men den virkelige situasjonen er lite kjent blant studentene. Det tarngs et omfattende agitasjonsarbeid som må konsentrere seg om gjeldsøkinga, konsekvensene av renteøkinga, den synkende stipenddelen, forholdene ved tilbakebetaling av låna. Spisskrav må fremmes om stipender og renta.

DEMOKRATISKE KRAV

Konsekvensene av Stortingsmelding 17, lærerutdanningslova og universitetslova, begynner å vise seg greit på hvert lærersted. De rammer hardt de på forhånd svært begrensede demokratiske rettighetene til studentene. Allmøtene søkes nedlagt eller fratatt alle rettigheter. Det innføres direkte statsdiktat gjennom lokale eller regionale styrever. Allmøtevalg på universitetene blir søkt nedlagt eller hemmet o.l. Særlig på skolene eksisterer det allerede nå en brei opinion i disse sakene. For en del skoler vil det være riktig å prioritere dem på topp i interessekampen. Det er vår jobb å gå i spissen for at opinionen utløses i konkrete aksjoner.

LOKALE KRAV

Mange steder skjer det forverring (f. eks. innskrenking av lesesalsplasser, nedskjæring av undervisningstilbud o.l.) uten at det føres kamp. Det er en klar plikt for kommunistene utfra masselinja å reise kamp på alle slike saker som massene er opptatt av. Dette krever at vi kjenner massenes meninger, at vi er knytta til det lokale miljøet, jobber i lokale foreninger, fagutvalg, lokalaviser osv. Disse oppgavene må alltid stå på dagsordenen.

PROGRESSIV FRONT I NSU

Denne fronten har to viktige oppgaver: å mobilisere studentene til kamp og å stille til valg og vinne posisjoner i NSU. Den første oppgava er det viktigste, og forutsetninga for at vi skal komme noen vei med det andre.

I dag eksisterer Progressiv Front mange steder bare på papiret som egen organisasjon. Den første oppgave er å bygge opp egne PF-grupper, verve medlemmer til dem, drive agitasjon på de viktigste interessekrava og forberede aksjoner. Kort sagt: PF må bli en front.

Oppgavene med NSU-valga undervurderes i dag stort i forbundet. Resultatet er at NSU ikke vinnes for en progressiv kamp-linje, og at revisjonistene forskanser seg i den eneste viktige høyborgen de har igjen i studentpolitikken. Foran høstens valg skal alle institutter drive aktiv valgkamp for PFs krav, anvende listemobilisering, trekke uavhengige PF-sympatisører med i arbeidet, stille de viktigste IK-krava i sentrum og anvende valgkampen til å bygge opp PF.

LNL

Oppgavene er: å starte ei brei medlemsverving fra begynnelsen av semestret og å reise kampen for de økonomiske og demokratiske krava. Revisjonistene og andre borgerlige organisasjoner prøver å undergrave tilliten til LNL. Viktigste måten å bekjempe denne propagandaen er gjennom å reise kampen.

FR

Revisjonistene har overtatt ledelsen av denne organisasjonen. Alle våre medlemmer må arbeide aktivt i fronten for å fremme ei riktig interessekampllinje og for å avsløre revisjonistenes svik av massenes interesser.

G) ANTI - IMPERIALISTISK ARBEID

Den proletariske internasjonalsismen forplikter oss kommunister til aktivt å støtte opp om kampene arbeiderklassen og de undertrykte massene verden over fører mot kapitalisme, imperialism og all reaksjon. Høyreavviket brøyt med denne forpliktelsen gjennom å nedvurdere det anti-imperialistiske solidaritetsarbeidet. Det er stor bevegelse og stor interesse i massene på dette området, men situasjonen er alvorlig. Revisjonistene er på offensiven, de sprer sine pro-imperialistiske ideer og evner dels å slå oss på defensiven. Dette gjelder særlig Chile-spørsmålet. Samtidig herjer det moderne-revisjonistiske avviket fortsatt hos oss, og har sitt viktigste uttrykk i at det drives svært lite anti-imperialistisk arbeid.

Ved siden av mer propaganda og agitasjon er de viktigste oppgavene oppbygging av de anti-imperialistiske frontorganisasjonene. Arbeidet i høst skal konsentreres om å bygge opp 3.verden-komiteer i alle universitetsbyene samt Chile-komiteer i Oslo og Bergen.

H) KVINNEKAMPEN

Målet er å styrke kvinnefronten og å gripe initiativet i kvinnekampen eksternt. Dette stiller flere viktige oppgaver: 1) støtte og delta i kvinnefrontens kampanje for å verve et stort antall nye medlemmer ved alle lærestedene, 2) selge Kvinnefront-bladet i stort omfang og spre egen NKS-agitasjon, 3) diskutere og lage aksjoner for abort og daghjem.

I) STUDENTERSAMFUNNENE

TROMSØ, BEIØEN: Revisjonistene og de andre borgerlige prøver å boykotte samfunnet for å ramme Rød Front. Vårt svar må være å mobilisere flest mulig til møtene og særlig øke oppslutninga om valgmøtene.

TRONDHEIM: Oppgava er å legge opp en taktikk og en brei massemobilisering som hindrer at SV og TKSF gjenvinner samfunnet og sikre ny Rød Front-seier.

OSLO: Oppgavene er: 1) sikre ny Rød Front-seier gjennom å slå tilbake alle de borgerlige gruppene som i høst samler seg til "antistalinistiske" stormløp, 2) øke oppslutninga på generalforsamlinga, 3) mobilisere og organisere aktivister rundt RF-styret.

J) KLASSEKAMPEN

Arbeidet med å skaffe mange abonnenter til dagsavisa Klassekampen, er en av partiets viktigste oppgaver denne høsten, og vil også kreve stor innsats av NKS. For å ha et sikkert grunnlag fra starten av, trenger dagsavisa et stort antall abonnenter. Forbundet vil sammen med partiet på lærerstedene jobbe med vervinga av abonnenter etter det opplegg partiet legger opp.

K) ROTASJONSINNSAMLINGA

Forbundet må fullføre, og helst overoppfylle rotasjonsinnsamlinga innen årsskiftet 76/77.

☆☆☆

5) FASEPLAN:

FASE 1: Fra semesterstart til begynnelsen av november.

HOVEDOPPGAVE: Verving av medlemmer.

FASE 2: Fra november til februar 77.

HOVEDOPPGAVE: Landsmøtebevegelsen.

MØTER:

SEPTEMBER: Storlagsmøte om verving av medlemmer. Som underordna punkt: Innledende runde på nominasjonskriterier og forslag på kandidater til nominering.

OKTOBER: Studier om Kinas utenrikspolitikk. Storlagsmøte. Eget materiale kommer.

NOVEMBER - FEBRUAR: 2 storlagsmøter og 1 smålagsmøte på beretninga. Nominasjon og valg av delegater. Storlagsmøte. Sikkerhetsinnstruks for NKS. Smålagsmøte.

Sentralstyrets AU.

☆☆☆

NKS 2. LANDSMØTE SKAL IKKE VEDTA NY PLATTFORM

Sentralstyret har vedtatt at landsmøtet ikke skal vedta noen ny plattform -og at plattformdiskusjoner følgelig heller ikke blir noen del av den kommende landsmøtebevegelsen.

I de to siste numra av "4. mai" før ferien blei den gamle plattformen vår kritisert for grove revisjonistiske feil. Debatten om prinsipplattform var såvidt kommet igang. Vedtaket om ikke å fortsette diskusjonene om denne i hele NKS trenger derfor en begrunnelse.

Landsmøtebevegelsen blir holdt i en periode med grove høyreavvik i NKS. Et høyreavvik som vi begynner å ane omfanget og alvoret av. Men som likevel er svært dårlig forstått i organisasjonen, noe som bl. a. viser seg i at skikkelig kamp mot høyreavviket stadig blir erstatta med fraser og vulgariseringer.

Eksempel: Istedenfor en konkret taktikk for å overbevise progressive i og rundt SV om at SV er et borgerlig og reaksjonært parti, blir dette slått fast i mange og allmenne fraser -sånn at disse progressive tar den råtne ledelsen i forsvar. Et annet eksempel: Tendenser til å erstatte ei gæren linje som ikke ser arbeiderklassen som den ledende klassen i kampen for revolusjonen med ei annen feilaktig linje om at studentmassene er uviktige og tunge å jobbe blant, og er umulige å reise til kamp for egne interesser.

I en sånn situasjon hvor det finnes store høyrefeil på alle områder, er det nødvendig å konsentrere landsmøtediskusjonene først og fremst om å kritisere disse feila. Bare ved å drive skarp kritikk mot feila og lære

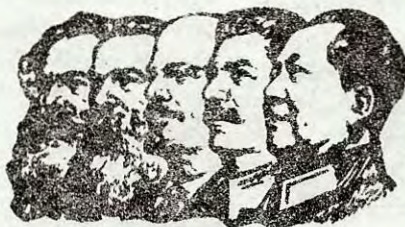
av dem, kan vi skjønne hvordan vi kan korrigere avviket og styrke NKS. Slik kritikk og diskusjon på feila får vi best og grundigst gjennom beretningsdiskusjonene.

Landsmøtebevegelsen vil i hovedsak bli konsentrert om beretnings -og nominasjonsdiskusjonene. Det er altså ene og aleine behovet for å konsentrere diskusjonene om det viktigste nå, som er begrunnelsen for å kutte plattformen.

Kritikken som har kommet mot den nåværende plattformen har i hovedsak vært riktig -og landsmøtet kommer sannsynligvis til å ekskludere den, sånn at vi i en periode må greie oss uten. Det er ikke uviktig om NKS har en gjennomarbeida og kommunistisk prinsipplattform. På et seinere tidspunkt vil det sikkert være riktig å vedta en ny. De spørsmåla av prinsipiell karakter som blei reist i plattformdiskusjonene før ferien er ikke uviktige, men av stor betydning. Det gjelder f. eks. klasseanalyse av studentene. Derfor er det meningen at "Hva må gjøres" skal ha en grundig artikkel om det i første nr.

De viktigste programmatisk spørsmåla vi må konsolidere oss på nå er likevel en del av de partiet har lagt størst vekt på i sine programdiskusjoner: Hovedmotsigelsen i Norge, avgrensinga av arbeiderklassen, borgerskapet som en klasse osv. Derfor er det planer om at LM skal vedta en litt grundig tilslutningserklæring til partiprogrammene. Programarbeidet i landsmøtebevegelsen kuttet ned til diskusjoner om dette vedtaket -og skal ikke spres på debatt om en rekke allmenne spørsmål som vi hadde måttet gjøre om vi hadde gått inn for å vedta ei plattform.

AU

SJØLKRIKKE FRA SENTRALSTYRETS AU.

Ved juletider sendte AU ut en vårplan for forbundet vedtatt av Sentralstyrets Politiske Utvalg (PU). Planen inneholdt svære politiske feil som summerte seg til ei feilaktig linje for korrigering av det moderne-revisjonistiske høyreavviket i NKS. Umiddelbart etter utsendinga ble planen skarpt kritisert av partiledelsen, og på initiativ fra partiledelsen trakk AU i forbundet planen tilbake. Dette skjedde først etter at deler av organisasjonen hadde behandlet den og var i ferd med å sette den ut i livet. Tilbaketrekninga av planen førte til at hele forbundet i lengre tid ble stående uten plan for arbeidet. Det skapte uklarhet om Sentralstyrets linje, hindra grunnorganisasjonenes og DSenes planlegging av arbeidet og skadet vårens arbeid betydelig.

Feila i PUs vårplan var av en type som vulgariserte kampen mot det moderne-revisjonistiske avviket. PUs vårplan stilte styrkinga av studiene i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning som hovedområde og i virkeligheten eneste område for korrigering. Å styrke studiene er helt riktig og nødvendig og vi skal slå hardt mot tendenser til å nedvurdere dem. Men planen ble feilaktig fordi den ikke festa oppmerksomheten ved det som er viktigst i korrigeringa i NKS: styrkinga av den kommunistiske masselinja.

Planens linje var at hele forbundet skulle sette seg på studerkammeret i et halvår og gjennomføre et utall interne studiemøter, mens svære eksterne kampoppgaver som 1. mai, interessékamp, streikestøtte ble forsømt. Dette var ei linje for å sabotere den eksterne kampen, for å legge landet åpent for revisjonistene foran 1. mai, og for ikke å korrigere de svære feila forbundet har i masselinja. Det var ei døds-linje for forbundet som ville fått digre skadevirkninger om den var blitt fulgt.

Planen innebar i tillegg ei feilaktig linje for studier og intern konsolidering fordi den ikke forbandt de interne oppgavene med eksterne oppgaver. Samtidig som vi i korrigeringa legger stor vekt på intern korrigering og konsolidering av forbundet, må vi samtidig drive mer og bedre eksternt arbeid.

Korrigeringa må ha utgangspunkt i intern diskusjon og konsolidering. Men hele tida, og parallelt, må vi prøve ut linja i praksis eksternt, for så igjen å oppsummere og slik utvikle ei stadig klarere og riktigere linje for arbeidet. Det er denne oppgava vi må løse bl.a. gjennom forbundets landsmøtebevegelse. PUs vårplan, derimot, løsreiv studiene fra det eksterne arbeidet med å utprøve linja og la opp til den idealistiske linja med bokstudier på kammerset.

Det avviket den opprinnelige planen la opp til, ble avverget gjennom partiets inngrep. I mars kom det ut mer korrekte retningslinjer for vårens arbeid fra AU, men mangelen på en korrekt plan fram til da gjorde stor skade. De nye retningslinjene ble kun gjort kjent for ledende organer i forbundet og ikke for alle forbundets medlemmer. Dette var et brudd på vedtektenes pålegg om at ledelser skal informere medlemmene om sin linje.

Dessuten og viktigere lå det bak dette en oppfatning om at bare SS og de aller mest ledende kadrene er i stand til å vurdere riktigheten av planen. Dette er en meget skadelig oppfatning og er uttrykk for mistillit til medlemmene fra AUs side.

Det er også et avvik at AU ikke tidligere har kritisert det opprinnelige plandokumentet og sine feil i samband med det. AU har i realiteten søkt å skjule sine feil for forbundet og å hindre kritikk av den feilaktige planen.

En slik frykt for kritikk og sjølkritikk bryter med den demokratiske sentralismen, fratar medlemmene muligheten til å kontrollere ledende organers arbeid og hindrer korrigeringa av feil og avvik. Dette er i seg sjøl et viktig høyreavvik fra AUs side. Det moderne-revisjonistiske høyreavviket er bl.a. kjennetegnet ved at det ikke drives kritikk og sjølkritikk i forbundet. Skal denne alvorlige feilen korrigeres er det nødvendig at forbundsledelsen går i spissen og er dristige til å reise kritikk og sjølkritikk.

Avviket med vårplanen 76 viser at forbundsledelsen, og særlig AU, ikke har evnet å gå i spissen for korrigerings av det moderne-revisjonistiske høyreavviket og fremme ei riktig linje. Det viser at avviket har djupe røtter i forbundsledelsen og AU.

er at avviket har

Takket være AKPs inngrep ble alvorlige feil forhindret, og vi vil også i framtida kunne regne med partiledelsens hjelp. Men skal feila i forbundsledelsen utryddes er det nød-

vendig at såvel ledelsen som alle medlemmer av forbundet ser det som ei viktig oppgave i korrigerings gjennom kritikk og sjølkritikk å korrigere AU og Sentralstyret for å stille dem og hele forbundet på ei riktig linje.

FRAM FOR EN RIKTIG STIL MED KRITIKK OG SJØLKRITIKK!

Oslo i august

Sentralstyrets AU.

KONTINGENTHEVING FRA HØSTEN 76

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

NKS er i år 2 år. I denne tida har kontingenten vært konstant til tross for store pris-økninger som har vært i perioden. I dag er den økonomiske situasjonen i NKS bra. Takket være å stole på egne krefter, skikkelig planlegging og politisk mobilisering har vi nådd de måla vi har satt oss. Vi har etablert kontor, div. trykkeriutstyr, eksternaviser -og organisasjonen er gjeldfri! Vi har et bra grunnlag for å bygge ut og styrke organisasjonen etter klassekampens behov -ikke underlegge oss ei skranten økonomikasse.

I høst har vi satt som mål å rydde opp i det moderne-revisjonistiske høyreavviket. Intern konsolidering -ideologisk, politisk, organisatorisk. Vi skal drive mer og bedre eksternt arbeid. Styrke frontbygginga, inter-essekampen, antiimperialistisk arbeid, kvinnekampen samt sjølstendig propaganda.

Spørsmålet om økonomi har heller ikke gått fri for revisjonistiske avvik. Ideer som at økonomi er lite viktig, det er rikelig med penger i NKS, det kan ikke haste med å betale inn kontingenten osv. Vi må ta økonomien alvorlig. Når den riktige politikken og organiseringa er klar -står og faller alt på økonomien.

REVISJONISTENE:
ØKONOMIEN STYRER POLITIKKEN

Medlemsavisa til SU nr. 4/5 i år: "Stort sett kan vi si at SU har penger til å drive organisasjonen med kontorutgifter, lønns-utgifter, reiseutgifter, landsstyremøter, trykking av Spartakus, papirutgifter o.l. Men vi har ingenting å drive utadvendt virk-

somhet med." "Dessuten kan det nevnes at på budsjettets 10 inntektsposter så er det staten som står for 7 av disse. De resterende tre er innbetalinger fra oss sjøl og usikre." "Organiseringa fra sentralt hold var i ferd med å bli lamma under landsmøteforberedelse i fjor. SU måtte gå til SV og låne 60 000 kr for å betale ned mesteparten av gjelden for at dørene skulle åpne seg og livet gå videre."

Dette er hårreisende eksempler. Revisjonistene stoler mer på stat og kommune enn på at medlemmene skal bære organisasjonen. De planlegger ikke økonomien ut fra politikken, men dytter ansvaret over på noen få, tar opp kriselån i øst og vest og mobiliserer ikke medlemmene på organisasjonens økonomiske problemer.

VÅR LINJE

Mot dette setter vi ei marxist-leninistisk linje. Vi legger stor vekt på det økonomiske arbeidet, nettopp for at politikken er overordna økonomien. Vi vil ikke bli stoppet i å gi ut en løpeseddel om f.eks. Linjegods pga. dårlig økonomi. Vi lever under borgerskapets diktatur -vi kan ikke vente oss noe av fienden. Hverken stat, kommune eller noen annen organisasjon skal drive NKS. Vi stoler på oss sjøl -medlemskontingenten skal være ryggraden i organisasjonens økonomi.

HVA GÅR PENGENE TIL

Hvert øre som kommer inn til NKS blir budsjettert og brukt etter politisk vurdering av stoda i klassekampen og organisasjonen.

Vi har kontor, telefon, trykkeskinner, ekstrasflak av HMG som koster flere tusen kroner pr. nr. I ternetavisa og interne dokumenter, f. eks. i forbindelse med LM-bevegelsen, er heller ikke gratis. Kontakten med laga rundt i hele landet er også dyrt.

HVEM SKAL BETALE HVA

Kontingenten er hevet utifra vurderinger av prisøkninga, stoda i klassekampen og i NKS -og medlemmenes evne til å betale. Vi har prinsippet med kollektivt ansvar for økonomien, alle yter sin innsats etter evne. Vi har satt en minimumskontingent -den er ikke begrenset oppad.

Alle laga må ta opp kontingentøkninga og diskutere økonomien for hvert enkelt medlem.

Særlig viktig å diskutere med nye medlemmer er prinsippene for en marxist-leninistisk sjøibergingsøkonomi. (Anbefaler heftet: Legg vekt på økonomisk arbeid).

Enkelte har tatt lett på økonomien -og slavisk krevd inn laveste sats fra alle medlemmene. Dette er en lettvint holdning -den unviker det faktum at det er medlemmene som bygger opp NKS sin økonomi. Å heve målsettinga styrker økonomien til NKS -bygger ut reservene og gjør bevegelsen i stand til å legge langsiktige planer for framtida, kjøpe inn nødvendig utstyr -og gjør det mulig å ta en støyt uten å ta skade av det.

STYRK ØKONOMIEN TIL NKS - STYRK NKS!

H

BRUK PARTIETS STUDIESIRKEL !

NKS/AU har vedtatt at vi skal gå over fra å bruke NKS-sirkelen del A, til AKPs sirkel i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning, kurs 1, i sympatisørarbeidet vårt.

ALVORLIGE HØYREFEIL I NKS-SIRKELEN

NKS-sirkelen var relativt bra for den tida den blei skrivi i. Men siden den tida er det gjort ei omfattende oppsummering av høyre-avviket i den kommunistiske bevegelsen i Norge. Sirkelen har såpass alvorlige høyrefeil at det ikke vil være særlig bra å skolere sympatisørene i dem.

Eksempler: I kapittelet om enhetsfronten står det at SV hører til venstresida -og at det viktigste i kampen for enhetsfronten nå er enhet på venstresida. Altså enhet med revisjonistene. I møtet om staten, som ellers inneholder mye bra, kritiseres SV for å ha en strategi som ikke fører til sosialismen. Men det står ikke at SV har en utmerka strategi for å styrke statsmonopolkapitalismen i Norge. På den måten virker det som SV er mislykka sosialistisk -ikke tvers igjennom borgerlig.

Bruk av NKS-sirkelen har videre bydd på en del praktiske problemer fordi studiematerialet har vært spredd på et utall av bøker og hefter, og at deler av disse til overmål har vært umulig å få tak i. P. g. a dette har sirkeldeltagerne ofte fått lest lite og gjerne dårlig på de klassikertekstene som inngår i sirkelen.

VIKTIG Å STUDERE KLASSIKERNE

I partisirkelen er det gjort et meget bra utvalg av viktige, korte og relativt elementære klassikertekster, som da er konsentrert i et hefte på 175s. Sirkelen har allerede blitt prøvd på en del av våre sirkler - og med godt resultat. Skal en skaffe seg et visst grep om marxismen, må en studere klassikerne sjøl, og ikke basere seg på mer eller mindre gode resymeer. Dessuten Klassikerne er ikke høyreopportunistar.

Men det krever opplagt bedre forberedelse fra studielederens side for å gjøre stoff konkret når en bruker klassikermaterialet. Det er deres ansvar for at det hele tida blir brukt norske eksempler. Blir diskusjonene abstrakte blir de praktiske resultatene deretter. Det var en av de bra sakene med NKS-sirkelen at den brukte en del konkret stoff fra klassekampen i Norge. Sjøl om en del av eksemplene begynner å bli gamle, trur vi studielederne fortsatt vil ha nytte av å bruke denne i forberedelsene. Om det forklares hvordan linja er korrigert i forhold til høyrefeila er det o.k. om også studiedeltakerne kikker på NKS-sin ved siden av.

ette har også ei
onomisk side: Mens førsteopplag av
rkelen gikk i 3000, er andre opplaget
sykket i ytterligere 5000. Uten at vi veit
sykket hvor mye, veit vi at til tross for
salget har gått bra fins en god del eks
ten, som vi helst ikke bør brenne inne
ted. Studielederne bør også vurdere om
vil bruke møtet om klassestandpunktet
NKS-sirkelen. Det er ikke perfekt, men
ette er et spesielt viktig emne for
tudenten - og er ikke behandla i partisir-
klen.

BRUK STUDIESIRKELINSTRUKSEN!

Tidlig i vår sendte studieutvalget ut en
instruks til alle styrer og studie-
ledere. Den politiserte mot endel rev-
isjonistiske feil i grunnsirkelarbeidet og
gir en del pålegg om åssen det bør gjøres.
Den instruksen bør fortsatt studeres, disk-
uterer og følges. De styrene/distriktene som
ikke har denne bør skrive inn etter.
I vår blei det også lova at det skulle lages
ei studieveiledning. Utkast til en sårn har
ikke vært bra nok. Det fins nå ingen helt
umiddelbare planer om å lage veiledning.
Det må bli a vurderes hvor viktig dette
kan bli for vervekampanja, og erfaringer
med partisirkelen.

studieutvalget,

DEBATT

Debatten denne gang er prega av sommerleirdiskusjonene
- flere av innlegga, både første-innlegg og svar-innlegg,
er henta fra veggavisdebatten. Disse innlegga skal imid-
lertid ikke være noe historisk dokument fra sommerleir 76,
- men starten på og en viktig del av den ideologiske kampen
som bør føres i 4. mai framover. Det er polemikk som alle
NKSere bør kaste seg ut i! Debattinnlegga bør ta mønster
av formen på veggavisene: korte og sylskarpe!

NB: Svar-innlegg må ikke oppfattes som NKS' offisielle
politiske linje på de forskjellige spørsmåla. Det er
kameratenes plikt også å skrive svar-innlegg, ikke
bare starte opp. Kamerater som starter opp debatt og
får svar, har plikt til å følge opp debatten med nye innlegg.

FRAM FOR SKARP IDEOLOGISK KAMP I 4. MAI!

red.

Studentene er underordna arbeiderklassen.

det siste året har vi klart sett hvordan
arbeiderklassen har gått i spissen i klasse-
kampen i Norge. Studentenes kamp har
vært mindre viktig. Det er til støtte for
arbeiderklassens kamper, streikestøtte,
vi har klart å mobilisere studentene
- studentenes kamp for egne interesser har
vært meget perifer både i oppslutning og
betydning.

Jeg mener vi må satse enda mer på streike-
støttearbeidet blant studentene og enda mye
hardere propagandere arbeiderklassens
ledende rolle. Studentenes egen kamp er
nok viktig - i den grad det kan bidra til
å gi studentene bevissthet om klasse-
kampen og dermed vinne dem for streike-
støtte.

Jeg er enig med dem som sier at interesse-
kampen må prioriteres opp, men samtidig
er det viktig å understreke at interessekam-
pen aldri må føre til at vi glemmer streike-
støtta og at studentene skal underordne seg
arbeiderklassen.

Studentenes kamp for egne krav er viktig!

SVAR TIL R

R gjør alvorlige feil i innlegget sitt.
Ikke bare underkjenner han dagskampens
betydning, men i sin konsekvens prøver
han å frata arbeiderklassen deres allierte.
Det er en trotskistisk linje fjernt fra marx-
ismen-leninismens prinsipper.

R vil redusere NKS og studentbeveg-
elsen til en streikestøttebevegelse for
arbeiderklassen. Han er livredd for at
dagskampen for grupper utenfor prole-
tariatet skal overdrives (-i det hele tatt
drives?). Konsekvensen av det R sier
er at Hitra-bøndenes kamp var uviktig
- i beste fall bra dersom det blei en streike-
støttebevegelse på øya etterpå.

R

15

inns. 5. 16

Vår oppgave er å vinne et flertall av studentene, liksom bønder og fiskere, til arbeiderklassens allierte - bl.a. ved å støtte og gå i spissen for deres egne kamper mot den samme fienden som arbeiderklassen har. Innses vi ikke nødvendigheten av å arbeide blant og bygge ut kampkrafta til arbeiderklassens allierte kjører vi uungåelig revolusjonen i grøfta.

Streikestøtte er viktig, men det er feil å sette det opp som motsetning til eller et resultat av interessekamparbeidet. Vi må alltid gå i spissen for kamp på dagskrava - samtidig som vi sprer kjennskap til de langsiktige perspektivene ved politikken vår.

Dagskampen er en god ting - også for småborgerlige grupperinger som studentene. Ingen kommunist ser rolig på at studentenes kår forverres. Når studentene sloss for sine interesser vinnes kamperfaring, tiltro til egne evner, fienden isoleres, allianser knyttes. Og aller viktigst: Vi går i spissen for massenes kamper fordi vi er ærlig interessert i deres velferd - og for å vinne deres tillit og bli anerkjent som deres ledere også på viktigere spørsmål som f. eks. kampen mot okkupasjonsmakta og kampen for sosialismen.

M

☆☆☆

Studentenes »rettferdige« krav

Jeg har i sommer diskutert en del med folk om studentenes krav. De har heile tida påstått at kravene om høyere lån ikke var rettferdige. Dette har fått meg til å fundere en del, og jeg har kommet til at studentene har det bra. (Jeg har ikke tatt i betraktning den tida da lånet skal betales tilbake, kravene om større stipendandel og lavere rente støtter jeg fullt opp om).

Jeg har studert i to semestre og har klart meg godt - med mye luksus - mer enn arbeidsfolk kan tillate seg. Dette gjorde utslag i at jeg ut på våren var blakk og måtte ta meg arbeid. Derfor mener jeg at det studentene egentlig må gjøre, er å disponere pengene på en annen (skikkelig) måte.

På dette grunnlaget mener jeg at studentenes krav er urettferdige.

Å

Bekjemp høyreavviket i synet på studentmassen!

SVAR TIL

Nøyaktig slik - Å - lyder det når de reaksjonære kreftene her i landet blåser til kamp mot studentene. Denne låta har vi hørt før fra Anders Langes Parti, fra Høyre, fra DNA (spesielt) og fra SV. Og nå i N! N!!

Alle som har hørt innledninga om interessekampen på sommerleirene er i stand til å avvise det du sier om at studentene har det så "bra" og kan leve i "luksus" - som grov forfalsking av virkeligheten.

Men innlegget ditt representerer også to ting til: a) Ideen om at det bare er grupper som har det spesielt "dårlig" som har rett til å kreve noe - og at studentene som har det så bra at de nesten hører til undertrykkerne i hvertfall ikke har rett til å føre fram krav - disse krava er i såfall urettferdige. Konsekvensen av dette blir at bare den mest sultende delen av arbeiderklassen har rett til å kreve (og bare filleproletariatet har rett til å kjempe?) 16

Hele resten av det arbeidende folket: flertallet av bønder, fiskere, studentene og den ikke-sultende delen av arbeiderklassen fører fram urettferdige, reaksjonære krav - kamerat Å's parole for dem er: -Disponer pengene skikkelig! Per Kleppe ville ha gnidd seg i henda.

b) En slik reaksjonær ideologi har fått vinne fram i NKS. Og dette er det virkelige alvorlige. Mange kamerater vil sikkert betegne kamerat Å's innlegg som latterlig eller grotesk - men faktum er jo at det som innlegget til Å her uttrykker er en del av ideologien bak NKS' praksis de siste åra: uvilje til å drive kommunistisk arbeid i studentmassen - og unnlate å reise studentmassen til kamp for egne interesser.

Dette reaksjonære høyre-avviket kan ikke utryddes uten ideologisk kamp i hele forbundet - det er mange sider ved kamerat Å's innlegg jeg ikke har tatt opp. Kameratene må kaste seg ut i diskusjonen her i 4. mai - det gjelder kamerat Å også!

Rettferdig eller urettferdig krig?

Til tesa: Et lite imperialistisk land som forsvarer seg mot angrep fører en rettferdig krig. Dette er etter mi mening ei revisjonistisk parole som innebærer klassesamarbeid med borgerskapet i krigen under hovedparola: "Forsvar fedrelandet".

Krigen er fortsettelse av politikken med andre midler. Den norske regjeringa forsvarer i fredstid lønsslaveriet, den norske monopolkapitalen sin rett til å utbytte andre i Norge. Denne urettferdige politikken vil regjeringa forsvare i krigen.

Til dette hevder de som står på parola at borgerskapets hensikter er uvesentlige. Så lenge det kjemper mot Sovjet tjener borgerskapet arbeiderklassens objektive interesser - å få ut okkupantene eller hindre okkupasjon.

I den kommende reверkrigen mellom Sovjet og USA og deres allierte vil den norske regjeringa enten kapitulere - eller dersom den kjemper vil hvert eneste slag den retter mot Sovjet være et forsvar og en styrking av USA og Norge sine imperialistiske interesser. Helt konkret forutsetter også et borgerlig forsvar av Norge en okkupasjon eller andre NATO-land. Så lenge vi sier til folk at dette er en rettferdig krig, blir vi tvunget til å gi opp kampen for sosialismen og spille spillet til USA.

Hva er svaret på følgende spørsmål: Kan USA og NATO være noen støtte for det lille imperialistiske landet Norge mot en sovjetisk okkupasjon?

E

Ei forræderisk linje!

SVAR TIL E

Kamerat E er ikke snau. Uten skrupler slår han fast - ikke bare at AKP har en revisjonistisk hovedlinje for krigen - men også at Lenins og Stalins tese om at et lite imperialistisk land fører en rettferdig krig i forsvar mot et stort imperialistlands angrep - er revisjonistisk!

Kamerat E trekkjer ikke sjøl konsekvensen av sine standpunkter, så jeg skal forsøke å gjøre det for ham:

1. Han står på den trotskistiske tese om at vår oppgave i tilfelle krig er å kjøre krig mot det norske borgerskapet (for ellers oppgir vi kampen for sosialismen).

2. Han går mot at vi skal delta i krigen mot okkupasjonsmakta overhode (fordi den norske regjeringa ønsker å styrke den norske- og USA-imperialismens interesser).

Hva er det så E mener vi skal gjøre? Han sier ikke det heller, men vi kan gjette: Slåss for sosialismen? Javel, men hvordan? Når massene slåss for livet for å kaste ut en eller to okkupanmakter. Tror E at de vil ha særlig mye tid eller interesse av å høre om allment preik om sosialismen fra folk som står utafor den kampen?

Bygge folkehæren? Jasså, hvordan? Igjen står vi i den situasjonen at massene, arbeiderklassen, allerede driver å slåss i en hær. Hvem skal E's "folkehær" bestå av? Kommunistene?

Konklusjon: E står på ei linje som med nødvendighet må føre til forræderi mot den norske arbeiderklassen. Han vil at klassen skal sloss i krigen aleine, under det forræderiske borgerskapets ledelse og med det kommunistiske partiet stående på sidelinja.

Dette er punkt for punkt den linja NKP sto på under siste krig fram til -41. Da måtte de dessverre oppsummere at de hadde tatt feil. I mellomtida hadde tyskerne okkupert Norge, borgerskapet hadde kapitulert og samarbeida med dem - og, ikke minst viktig, borgerskapet hadde i ro og mak fått bygge sin hjemmefront.

Til slutt: USA og NATO kan ikke være noen støtte for det norske folket mot Sovjet. Tvert om har det norske folket to okkupanter i det øyeblikket amerikanske soldater setter beina på norsk jord. Vi må føre krig mot begge og begge skal kastes ut - av folkehæren.

E

Kan vi kjempe sammen med USA?

I vår gruppe hadde vi en diskusjon gående på hvordan vi skal oppføre ved en krigstrussel fra Sovjet. Som kjent er Norge medlem av NATO og vil få "hjelp" av USA (med tropper). USA's (NATO's) soldater vil da kjempe ved siden av norske soldater mot Sovjet. Vi kommunister vil da, hvis vi ikke skal bli isolert, måtte kjempe sammen med USA.

Dette mener jeg er riktig - fordi vi ikke kan kjempe mot sidemannen (i skyttergrava) samtidig som vi skyter mot (den andre) fienden. Vi må først jage Sovjet ut av Norge - og etterpå ta oss av USA. MEN vi må hele tida propagandere for at USA også er vår fiende!

Front mot begge supermakter!

SVAR TIL K

Du stiller spørsmålet: "kan vi kjempe sammen med USA?" og svarer ja på dette. Du stiller det slik: "Vi må først jage Sovjet ut, og etterpå ta oss av USA": (Det eneste forbeholdet du tar, er at vi hele tida driver propaganda mot USA).

Stopp og tenk deg litt om. Kampen for å kaste ut Sovjet vil etter all sansynlighet bli langvarig, mange år (kanskje 5-10-15 el. mer). Skal vi ha USA-tropper herjende uforstyrret her i landet i alle disse åra? (Forøvrig taler alt for at Sovjet hiver ut USA og knekker den norske hæren før den tida. Sovjet er den militært overlegne, og USA satser ikke stort på å holde Norge).

Jeg mener at den væpna kampen mot USA-imperialismen skal starte fra det øyeblikk USA-troppene setter foten på norsk jord. De er okkupasjonstropper på lik linje med Sovjet. Men denne væpna kampen kan vanskelig startes av anti-imperialister som deltar i kampene mot Sovjet som soldater i den norske hæren. Denne hæren, som borgerskapet kontrollerer, vil aldri yte noen motstand mot USA-okkupasjonen, det er bare mot invasjonen fra Sovjet den vil kunne tenkes og yte motstand.

Den væpna kampen mot USA-invasjonen /okkupasjonen må fra første stund føres utafor rammene av hæren. Den må startes av andre anti-imperialister enn de som er mobilisert, disse åpner da opp en ny front. Sjøl om kampen på denne fronten ikke er omfattende i starten, er den politisk uhyre viktig.

Alt snakk om å "kjempe sammen med USA" står i motstrid til parola om å slåss mot begge supermaktene. Det skjemmer USA-imperialismen. Vi må holde fast ved at om USA kommer hit, så er det for å gjøre Norge til ei slagmark i røverkrigen sin mot Sovjet, og for å sikre seg kontroll over Norge.

Å snakke om å "kjempe ved siden av USA-soldater mot Sovjet" er å dekke over at det foregår to ulike kriger samtidig på norsk jord - en rettferdig krig mot invasjonen fra Sovjet som norske soldater fører og vi tar del i, og en urettferdig krig mellom supermaktene om verdensherredømme, en krig der de gjør landet vårt til slagmark.

Vi støtter og deltar i den første krigen så lenge den varer, vi bekjemper den andre, og vi legger grunnlaget for å føre en revolusjonær langvarig folkekrig mot alle okkupanter og for frigjøring av landet vårt.

Jeg tror at du forveksler åpningsfasa av krigen med hele krigen, forveksler taktiske linjer for en del av kampen med sjølve de politiske linjene for krigen, og forveksler de mobiliserte soldatene med hele motstandsfronten.
Hva svarer du [redacted]?

Ø [redacted] n

(Polemikken mellom [redacted] og [redacted] fortsetter i neste nr. av 4. mai. Vi oppfordrer kameratene til å delta i den - begge innleggene fortjener svar! red.)

Har NKS noen kvinnepolitikk?

★★★

I NKS er det vanlig å sette likhetstegn mellom Kvinnefronten og kvinnekampen. Dette er den gamle høyrefeila: kvinnekamp er noe for KF, anti-imperialisme er noe de forskjellige solidaritetsorganisasjonene driver med osv.

Siden jeg ble organisert for snart tre år siden har jeg ikke en eneste gang diskutert kvinnekamp i NKS-sammenheng. To ganger har hele laget drevet med kvinnekamp: Abort-kampen i 75 og foran 8. mars i år - men uten diskusjon.

Det er sterke ideer i forbundet om at abort, daghjem, flere fødeplasser, kamp mot pornografi og kvinnefiendtlig ideologi er spesifikt kvinnepolitiske emner - som overhode ikke angår NKS. Bare kamp mot oppsigelser og rett til arbeid er paroler som tangerer NKS eget arbeid.

Kvinnekampen er viktig for den kommunistiske bevegelsen: a) kvinnene er dobbelt undertrykt under kapitalismen, b) kvinnekampen er et av de områdene hvor vi best kan rekruttere til den kommunistiske bevegelsen.

Hva er resultatet av NKS' neglisjering av kvinnekampen?

- 1) Enkelte kamerater i NKS har motsigelser på spørsmålet om egen kvinneorganisering. Andre er uenige i KF's plattform.
- 2) Kvinnekampen blir ignorert av kameratene. Få kjemmer KF's plattform.
- 3) KF's publikasjoner møter laber interesse og kjøpes lite av kamerater.
- 4) Den borgerlige kvinneundertrykkende ideologien blir ikke systematisk bekjempet innad i NKS.
- 5) Tendenser til at kritikk og diskusjon om kvinnefiendtlig praksis blir undertrykt, spesielt av mannlige kamerater, som feminisme.

6) KF fungerer som "klekkeri" av kadre til "viktigere" oppgaver. Kadre som har utvikla seg til et visst nivå blir plukket, fører til skjev kaderfordeling for KF hva politisk nivå angår.

Hva må gjøres? Forståelsen av at kvinnekampen er noe som angår alle medlemmer, er en viktig del av organisasjonens arbeid og ikke noe som bare kan delegeres til jentene - må vinne fram i NKS.

Alle i NKS må være med på å diskutere og utforme kommunistenes kvinnepolitikk. Kameratene må kjenne kvinnehistorie, KF's plattform og politikk - slik at de aktivt kan forsvare, støtte, propagandere for - og når det trengs - kritisere KF. Dette kan ikke skje uten at kvinnepolitikken blir en integrert del av NKS' politikk.

- Gjør opp med gamle feil!
- Ta alvorlig på kvinnekampen - la den bli en del av NKS' politikk!
- Støtt aktivt opp om Kvinnefronten!

[redacted]

(Dette innlegget er noe forkorta.)

100 000 KR. TIL PLO!

NKSJERE : GÅ I SPISSEN FOR Å OVER-
OPPFYLLE DENNE MÅLSETNINGA RASKT!
SAMLE INN PENGER I KLASSEN OG PÅ
FORELESNINGER - FÅ ALLMØTER TIL
Å BEVILGE PENGER OG VEDTA STØTTE
- GISSJØL EN DEL AV STUDIELÅNET !

Postgiro 2 27 95 60
Postboks 107, Blindern
Oslo 3

SOLIDARITET NORGE — PALESTINA